

LENINA KAROGS

Iznāk kopš 1959. gada
29. marta.
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Nr. 142 (5991)
CETURTDIEN
1989. gada 30. novembrī

Sakarā ar atklāto vēstuli vēlētājiem

Latvijas KP rajona komitejas biroja atklātajā vēstulē izdarītais secinājums par to, ka Centrālā vēlēšanu komisija, balstoties TIKAI uz rajona vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja V. Vagaļa informāciju, ka nav bijis zināms biroja sēdes datums, LTF protestu apmierināja un

neņēma vērā lēmumu par kandidātu izvirzīšanu biroja sēdē pirms plēnuma, ir subjektīvs un neatbilst patiesībai.

Biroja lēmums par deputātu kandidātu izvirzīšanu netika ņemts vērā tāpēc, ka biroja sēdes protokola izrak-

sti uz registrēšanas dienu, 20. novembrī, nebija iesniegti vēlēšanu komisijai, kā tas noteikts likuma par vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanām 32. pantā.

V. VAGALIS,

rajona vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs

Tikšanās ar PSRS tautas deputāti M. Kosteņecku

Vēlētāju tikšanās ar PSRS tautas deputāti Marīnu Kosteņecku notiks:
1. decembrī plkst. 19.00 — Upmalas ciemā Vārkavas vidusskolā;
2. decembrī plkst. 11.00 — Aglonas kultūras namā.

Sestdienai

P. Stradiņa republikāniskās klīniskās slimnīcas sieviešu Tautas koris.

«Latvijā, salīdzinot ar citām republikām, ir visvairāk pusmūža un vecu cilvēku» (no V. Kaņepa, nesenā Latvijas PSR veselības aizsardzības ministra, teiktā)...

Taču mūsu sabiedrība vairumam no šiem cilvēkiem nebūt nav nodrošinājusi laimīgas un bezrūpīgas vecumdienas, kas vēl pirms pāris gadiem bija kā tāds skandināmpants vai katrā pārāta referātā.

Pārpildīti veco ļaužu pansionāti. Neapmierinoša medicīniskā apkalpošana. Pensijas, kas nesasniedz pat iztikas višminimālo minimumu. Dzīves apstākļi, kas daudzviet pat pārspēj padomju šausmu filmu priekšstatus par nepievilcīgo. Tā ir realitāte. Par Latvijas veco ļaužu grūtajiem sociālajiem apstākļiem mēs zinām pat pārāk labi. Bet ko gan varam līdzēt? Jo runa taču nav par dažu cilvēku, bet gan — vairāku paaudžu likteniem...

Kamēr vēl nepastāv sociālās nodrošināšanas, cilvēka tiesību un veselības aizsardzības vienotā kārdīte, kamēr vēl nav mūsu valstī šīs vienotās sistēmas, mēs arvien vairāk cerību saistām ar Zēlsirdības kustību. Arvien vairāk piesaucam Zēlsirdību. Arvien biežāk aicinām būt zēlsirdīgiem

zēlsirdības zīmi...

pret saviem līdzciviekļiem. Un gribētos ticēt, ka arī Zēlsirdības fondā ziedojot, kļūstam kaut nedaudz ļējtīgāki, saprotošāki.

Sestdien, 2. decembrī, Latvijas Kultūras fonda un Zēlsirdi-

bas biedrības Preiļu grupas aicina visus rajona iedzīvotājus, kora un kino mākslas cienītājus un Zēlsirdības kustības atbalstītājus apmeklēt vairākus pasākumus, kuru ienākumi tiks ziedoti Zēl-

sirdības fondā, veco un nespējīgo cilvēku aprūpēšanai.

Rajona kultūras namā notiks P. Stradiņa republikāniskās klīniskās slimnīcas sieviešu Tautas kora (ak, kā gribas teikt — zēlsirdīgo māšu kora) koncerts.

Koris darbojas kopš 1948. gada. Tā pamatsastāvu veido slim-

nīcas darbinieces — ārstes, medicīnas māsas, laborantes. Lielāko daļu kora repertuāra sastāda latviešu komponistu — J. Vitola, P. Barisona, Ald. Kalniņa, P. Plakida, R. Paula — darbi, daudzas latviešu un cittautu dziesmu apdares, Rietumeiropas komponistu skandarbī. Kora mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents ir Jevgeņijs Augustovičs.

Pēc koncerta kinoteātra «Ezerzeme» videozālē tiks demonstrēta 1976. gadā uzņemta Anglijas un Itālijas kopražojuma filma «Jēzus Kristus no Nacaretas». Filma veidota pēc Vatikāna pasūtījuma, un tās scenārijs maksimāli tuvināts Jaunās Derības saturam. Filmas režisors — Fran-ko Dzeffirelli.

Pēc kritikas atzinuma tā ir viena no skaistākajām un humānākajām filmām kino vēsturē.

Tā kā kinolente «Jēzus Kristus no Nacaretas» ir sešas stundas gara, tās otrā daļa tiks demonstrēta nākošajā dienā — 3. decembrī. Protams, ja vien būs leinteresētība.

Tāpēc aicinām jūs atbalstīt šos pasākumus. Palīdzēt sestdienai Preiļos paiet ar zēlsirdības un labestības zīmi.

S. JOKSTE

Objekts Pirts“:

Pēc lasītāju lūguma

celtniecības darbu sākums 1988. gada novembrī, beigās 1989. gada decembrī. Galvenais darbuuzņēmējs — Daugavpils teritoriālā vispārējās celtniecības tresta pārvalde, 3. iecirknis. Vecākais darbu vadītājs — A. Pontaks, darbu vadītājs — A. Maritonovs.

Tādu izziņu ieguvu no ziņojumu dēļa — celtnieku «vizītkartes» — pie objekta «Pirts». Tās celtniecībai pievērsta preiļiešu uzmanība, jo šī problēma brieda ilgu gadus, un, šķiet, «ledus ir sakustējies». Daugavpils celtnieki, kuri mūsu rajonā pamatīgi «nogrunājušies», pirms gada Preiļos uzsāka miljonus rubļu izmaksājošā objekta celtniecību, bet pilsētniekiem radās cerība, ka beidzot viss pie viņiem būs kā cilvēkiem pienākas: varēs ar komfortu nomazgāties, izpeldēties baseinā, pabūt saunā, un pie reizes mazliet iekost bufetē. Tikai kas ir labāk — ātrāk vai vēlāk? Šķiet, ko te vēl spriest: jo ātrāk, jo labāk. Bet vai vienmēr labāk? Ir taču pilsētā bēdīga pieredze ar steidzīgi pabeigtiem būvniecības darbiem. Nav tālu jāmeklē — kaut vai sadzīves pakalpojumu kombināta administratīvā ēka, kurā atrodas paredzētās pirts saimnieks. Tāpēc kombināta vadība, labi zīnot, ko nozīmē «novest lietu līdz galam» un cik tā ilgst, spriež viennozīmīgi: objekta nodošanas termiņi jāpagarina kaut vai par vienu ceturksni.

Sodien, domājams, par vēlu lauzti šķēpus, vai bija jēga celt šo milzeni Preiļos — salīdzinoši nelielā rajona centrā, cik gados

šis objekts «atmaksāsies, kurš segs ar šiem saistītos izdevumus. Jo diez vai sadzīves pakalpojumu kombinātam tas būs pa spēkam. (Starp citu, paši celtnieki uzskata, ka šāda pirts ir nevietā.) Bet lai kā tas nebūtu, tāpēc noteik apdares darbi, tiesa, baseins vēl ir tapšanas stadijā. Objektā strādā gandrīz simts celtnieku — gan no galvenās darbuuzņēmējorganizācijas, gan arī līdzuzņēmējorganizācijām. Katru otdienu notiek sanāksmes, kurās apspriež paveikto. Tiek rakstīti protokoli, kuros ir vairāk nekā desmit punktu, un viens no tiem, varētu teikt — galvenais — ir «Siltuma padeve pa patstāvīgo iekšējo shēmu celtniecības un montāžas darbu izpildei».

Neņemot pelt konkrētus cilvēkus, kuru vainas dēļ atgadījās nepatīkams misēklis: strauji pazeminājās gaisa temperatūra, objektā sākās apdares darbi, bet ēkā nav siltuma. Toties karstas debātes ir par to, kas vispār apšildīs pirti. Agrofirma «Sarkanais Oktobris», kuras pārziņā ir mikrorajona apgāde ar siltumu, it kā sola izlemt šo jautājumu ne vēlāk kā nākamā gada pirmajā ceturksnī. Taču ir oponenti, kuriem savi argumenti, proti — siera rūpnīcas katlu māju paredzēts pieslēgt gāzei, bet tas sagaidāms ne agrāk par 1993. gadu. Tā kā siltumapgādes jautājums paliek neatrisināts, celtnieki, saprotams, sākuši nervozēt. Kaut gan ne bez humora uzņēma tā saucamo «lokomotīvi» — pagaidu siltumavotu, ko beidzot sagādāja pasūtītājs, bet vēl pirms nedēļas šis «siltum-

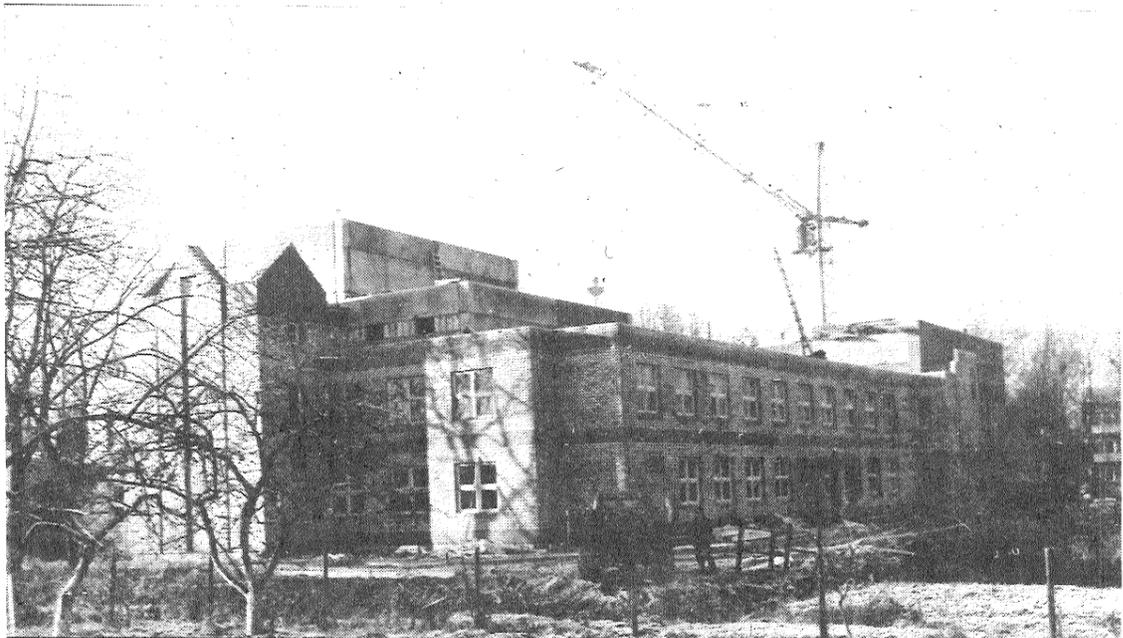
avots» darbam nebija sagatavots. «Tādu tehnikas brīnumu mēs vēl neesam redzējuši,» saka daugavpilieši, bet labāk ir tāds, nekā vispār nekāda. Ir cerība, ka «lokomotīve» sāks darboties, un ilgi gaidītais siltums būs. Bažas rada arī citas nebūšanas objektā, kuru celtnieki tomēr plāno nodot paredzētajā termiņā (citādi nebūs prēmijas). Piemēram, nesen pilsētas elektrīki bez bridinājuma uz dažām stundām atslēdza elektroenerģi-

jas padevi, bet būvlaukumā gatavoja cementa javu maisītājos. Hroniski trūkst benzīna, un rajona vadība nespēj sniegt vajadzīgo palīdzību. Vispār — tā diena daugavpiliešiem bija drūma. Kārtējā sanāksmē bija paredzēts izlemt kardinālu jautājumu: nodot vai nē objektu decembrī? Bet, lūk, «augstā» priekšniecība neleradās, un problēmas apspriešana bija jāatliek. Toties celtnieki ar Antonu Pontaku priekšgalā sāka uztraukties: mēs

te raujamiēs, bet var gadīties, ka jaunceltne pilsētai nemaz nav vajadzīga.

Nav tiesa, ir vajadzīga, turklāt — ļoti. Tikai kas ir labāk: samazināt jau tik samazinātos termiņus un steidzīgi nodot objektu jeb — izdarīt to jēdzīgi, ar apdomu? Pilsēta, jādodomā, pagaidīs vēl nedaudz. Lai tikai būtu garantija, ka jaunajā pirtī varēs arī, starp citu, nomazgāties.

I. KOROLOVA

Tā izskatījās pirts novembra divdesmitajos datumos, kad līdz tās nodošanas laikam bija nepilns mēnesis.

J. SILICKA foto

Deputātu kandidāti

Jākļūst garīgi bagātākiem

UZZINĀI. Maija—Dzintra Kručinina — Līvānu 1. vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja metodīke. Teicamniece tautas izglītības darbā. Jēkabpīlētē, 12 gadus strādājusi Līvānu 1. vidusskolā. Precējusies. Vīrs Aleksandrs Kručinins ir stikla

pūtējs Līvānu stikla fabrikā. Bežpartijiska. Darbojas LTF kopš tās dibināšanas. Par rajona padomes deputātu kandidāti izvirzījis Līvānu 1. vidusskolas kolektīvs un LTF Preiļu nodaļu apvienotā valde.

rāk kūtri. Acīmredzot, pietrūkst ciešākas sadarbības ar Kultūras fondu tieši informācijas ziņā, kur un kā šinī darbā pieņemt savu roku, lai neiznīcinātu vēl saglabājušos Daugavas krastu savdabību. Bez zināšanām var kaitēt, arī labu gribot.

— Maija, zinot to, ka jūs blakus darbam skolā strādājat arī vakarskolā, vadāt latviešu valodas kursus, rodas jautājums: «Kāpēc piekriņāt balotēties par deputātu kandidāti?». Arī bez tā jau veidojas krietna slodze...

— Kad man tika izteikts šis priekšlikums, pirmā doma bija: «Man taču pietiek ar savu tiešo darbu, kurš man patīk. Skolotājam ir tik plašs darba lauks. Esmu laimīga, ka tajā varu rast garīgo piepildījumu, nest to cilvēkiem». Un tomēr — tresās atjaunotnes laiks prasa katru aktīvu līdzdalību, tāpēc jāuzņemas atbildība priekšvēlēšanu cīņā.

— Acīmredzot, ja iesalstātēs šinī cīņā, jums ir sava deputāta programma?

— Par konkrētu programmu es nevaru runāt. Man ir tikai iecerētas, jo nav īsti skaidrs rajona deputāta kompetences un līdardarbes līmenis. Ja būs iespējams, es gribētu darboties kultūras un izglītības komisijā. Līdz šim, liekas, politiski ekonomiskie jautājumi, izvirzīdamies kā galvenie, ir nomākuši humanitārās problēmas.

— Kādu jautājumu risināšanai jūs ķersieties klāt?

— IZGLĪTĪBĀ gribētos atgriezt vecās, stingrās latviešu skolas tradīcijas, kad valdīja augsts prasījums. Tajā pašā laikā gribētu redzēt skolu kā jaunā modeļa skolu, kurā brīvs ir gan skolēns, gan skolotājs (domājot, inteliģents, radošs). Atbalstu tos pedagogus, skolu vadītājus, kultūras darbiniekus, kuri dara reālus darbus izglītībā, kultūrā, sadzīvē. Tādus, kā Andris Puzo Aglonā, Skaidrīte un Uldis Bērziņi Preiļos, Janīna Vilmane un Jāzeps Pizelis Vārkavā.

— Es atbalstu vēl vienas latviešu skolas (vai piebūves) cel-

niecību Līvānos, jo skolās — kombinātos gandrīz neiespējami ieraudzīt un izaudzināt personības.

— Mani ieinteresējis jautājums par Līvānu komercskolu. — Satrauc pēc 9. klases aizgājušo skolēnu, galvenokārt — zēnu, tālāka nenodrošinātība ar darbu. Bieži vien šī lemesla dēļ sākas viņu lejupslīde. Kā palīdzēt šiem mūsu rajona jauniešiem? Tādu radīšies vēl vairāk, kad nebūs obligāta vidusskolas izglītība.

— Gribētos redzēt cittautiešus viņu nacionālajā atmodā. Labprāt piedalītos sestdienas vai svētdienas skolu atvēršanā dažādu tautību bērniem. Meklētu entuziastus, kuri iesauktos šinī darbā, mācot skolēniem viņu dzimto valodu, etnogrāfiju, vēsturi, tautas tradīcijas.

— Risinātu jautājumu, kā kvalitatīvāk organizēt dažādu valodu mācīšanu pieaugušajiem un skolēniem. Aicinātu izmantot kooperatīva iespējas svešvalodu, kaimiņu tautu valodu apguvē. Skolās ir šim nolūkam paredzētie materiāli tehniskie līdzekļi, kad-

KULTURĀ savas kompetences ietvaros censtos panākt, lai

— Līvānos tiktu iemūžināta dzejnieces Ausmas Pormales piemiņa, ar viņas vārdu saistītu arī Dzejas dienas dzimtajā pilsētā.

— Ne tikai Preiļos, bet arī Līvānos risinātu jautājumu par novadpētniecības muzeju. Skolās savāktu milzmu daudz materiālu, bet pagaidām uz priekšu nekustas tieši šīs lietas organizatoriskā puse.

— Rosinātu, lai pilsētas un lauku iedzīvotāji aktīvāk iesaistītos Daugavas programmā. Jāatzīst, ka līdz šim esam bijuši pā-

protams, sadarbībā ar pilsētas, rajona attiecīgajām komisijām. Neoloju cerību, ka visi šie jautājumi gūtu vieglu un ātru atrisinājumu. Neesmu radikāle, bet iestājos par pārmaiņām ar apdomu. Cenšos būt godīga, redzot netaisnību. Ceru gūt atbalstu domabiedros.

— Kā jūs praktiski risinātu šos jautājumus? — Protams, sadarbībā ar pilsētas, rajona attiecīgajām komisijām. Neoloju cerību, ka visi šie jautājumi gūtu vieglu un ātru atrisinājumu. Neesmu radikāle, bet iestājos par pārmaiņām ar apdomu. Cenšos būt godīga, redzot netaisnību. Ceru gūt atbalstu domabiedros.

— Protams, sadarbībā ar pilsētas, rajona attiecīgajām komisijām. Neoloju cerību, ka visi šie jautājumi gūtu vieglu un ātru atrisinājumu. Neesmu radikāle, bet iestājos par pārmaiņām ar apdomu. Cenšos būt godīga, redzot netaisnību. Ceru gūt atbalstu domabiedros.

Maija Kručinina neitrūkst arī citu radošu ieceru. Daudzas no tām viņa jau pratusi īstenot savā tiešajā ikdienas darbā. Kā viena no pirmajām skolotājām rajonā, viņa veiksmīgi levisusi praksē grupālās stundas, kuras saista un aizrauj skolēnus. Augsts prasījums zināšanu apguvē, skolas lektējas kārtības noteikumu ieviešanā nav traucējis rast kontaktu ar jauniešiem. Gluži otrādi — skolotāja lemtojusi cīņu, autoritāti gan skolēnu, gan skolotāju kolektīvā. Prasme sarunāties ar cilvēkiem, ieklausīties viņos, spēja analizēt un rīkoties, neatlaidība mērķu sasniegšanā ir īpašības, kuras nepieciešamas arī deputātam. Maijai Kručininai tās piemīt pilnā mērā.

Ar Maiju Kručininu runāja I. VAIVODE, deputātu kandidātes uzticības persona

PETERIS ZEILE, profesors, filozofijas zinātņu doktors

Latgale vēstures un tagadnes dimensijās

(3. turpinājums)

Vitebskas guberņas baltkrieviskajā daļā 1888. g. saskaitīti 14 tūkstoši latviešu, bet 1897. gada tautas skaitīšanā — 10 270. Drīšs aprīnka Seveikos 1912. gadā tika uzskaitīti 4 200 latvieši. Daudziem no viņiem baltkrieviskošanās bija tikai pakāpe uz pārkrievošanos — tāpat kā tas notika ar baltkrieviem visā Baltkrievijā. Jāpiezīmē arī, ka laikā, kad Latgale atradās Vitebskas guberņas sastāvā, te ieplūda samērā daudz baltkrievu.

Krievi Latgalē sāka ieplūst un te apmetties uz pastāvīgu dzīvi, sākot ar 17. gadsimtu (ja neskaita agrākās tirgoņu gaitas un 14. — 15. gs. Krievijas antifeodālo «keceru» glābina meklēšanu Livonijā). Vispirms tie bija vecticībnieki, kuru cara varas iestādes vajāja 17. un 18. gadsimtā, sakarā ar to, ka protopopi Avakums, I. Neronovs un citi noraidīja patriarha Nikona 1653. gada baznīcu ceremoniju reformu un baznīcas koncils nolādēja spītīgos reformas pretiniekus. Krievu vecticībnieki, meklējami patvērumu, devās uz Rietumu apgabaliem, un Polija tos uzņēma savās robežās, arī Latgalē. Viņi apmetās nomalās vietās ar mežiem un purviem apkārt, tāpēc šādas apmetnes (ciemus) vēl šodien Latgalē dēvē par salām («solas»). Viņi te sāka celt savus nelielus lūgšanu namus (pirmais — pie Daugavpils Līģiņu sku sādā). Dzīvojošot stingrā ticībā un arhaiskās tradīcijās un visai savrupi, viņi nesajaucās ar latgaliešiem — katolīem, kuri savukārt to nedarīja savas ticības dēļ. Vēlāk cara valdība mainīja savu attieksmi pret šejienes vecticībniekiem, izmantoja viņus cīņā pret jezuītiem, pret katolicismu vispār — kā sargposteni tā iespējamā ceļā uz austrumiem. Arī zināmā mērā kā rusifikācijas balstu, īpaši pēc polu sacelšanās 1863. gadā (kas bija vērienīgāka par 1830. — 31. gada sacelšanos) un tai sekojošā drukas aizlieguma laikā.

Cars Nikolajs I jau 1831. gadā izdeva slepeno rīkojumu, kurā izteica nepieciešamību nozīmīgākajos amatos iecelt tikai uzticamus krievu ierēdņus, kā arī atbalstīja valsts zemes īpašumu izrentēšanu krieviem. Šo līniju ar analogiem cirkulāriem un rīcību turpināja arī gubernators N. Klementjevs, stimulējot pastiprinātu Latgales kolonizāciju.

Vēl būtiska loma rusifikācijas pastiprināšanā virziena — austrumi — rietumi bija carisma cīņai pret jezuītu ordeni. Jezuītu kolēģija atradās Polockā. Viņiem te piederēja lepna mītne, lieliska baznīca, skolas un grāmatpilstuve. Te (arī Vīlnā) iespēda grāmatas latgaliski, te bija galvenais katolicisma štābs Latgalē un Baltkrievijā, katolicisma sargpostenis, aizsargs pareizticības un arī rusifikācijas izplatībai. Saprotais, ka jezuīti bija kā dāzdis acis patvaldniekam Nikolajam I, un viņš uzsāka jezuītu izspiešanu un valāšanu. Jezuītiem atņemtās zemes tika nodotas krievu emigrantiem. Polockā un Daugavpilī tika likvidētas jezuītu kolēģijas, viņu baznīcas nodeva pareizticīgajiem. Polockas lielajā jezuītu kolēģijas namā ierīkoja kara skolu — kadetu korpusu, bet Daugavpils klosterā ēku pārvērtā par kazarmām, baznīcas apkārtnē uzcēla fortus un noliktavas.

Latviešu katolīem atņēma dievnamus Brigos, Laujeros, Istrā un citur un cēla pareizticīgo baznīcas. Zīmīgi, ka tās ir tās vietas, kur tagad likvidētas latviešu skolas un bērnudārzi.

Vai vēsture atkārtojas?

Vairākās krievu imigrantu sādžās, sevišķi Daugavpils apriņķī, tika iedibināta pat Krievijas ciemu kārtība, kādas līdz tam Latgalē nebija — tika radītas t. s. krievu obščinas — šnoru zemes sadalīšana pēc vīriešu «dvēseļu» skaita, to pārdalīšana ik pēc 8 — 12 gadiem sakarā ar izmaiņām ģimenē.

Tieši drukas aizlieguma četrdesmit gadi (Latgalē faktiski no 1870. līdz 1904. gadam) bija rusifikācijas īpaša kāpinājuma un izvērsuma laiks Latgalē. Aizliegums drukāt grāmatas latīņu burtiem dzimtajā latgaļu dialektā apvienojās ar grāmatu konfiscēšanu, kratīšanu grāmatveikalos un mājās, pat atņemšanu baznīcēniem, to iznīcināšanu, ar nepieciešamību visas iestādes lietot krievu valodu, ar pilnīgi rusificētu skolu, kurā mācības notika tikai krievu valodā līdz pat pirmajam padomju varas gadam un tam sekojošajam pirmajam mācību gadam (1920./21.) jau Latvijas Republikā. Ar īpašu 1865. gada rīkojumu 49 (!) gadus latgaliešu bērniem skolās bija stingri aizliegts sarunāties savā dzimtajā valodā. Bērniem, kas to darīja, bija zināmu laiku jāstaigā a kaklā uzkārtu dēlīti, kurā rēģojās uzraksts «говори по латышски».

Te jāatzīmē, ka Baltiju krieviskā kolonizācija neskāra tik drakoniskā veidā, jo vācu muižnieki Krievijas cariem (sākot ar Pētera I) bija zvērējuši padevību, un uzticību, bet polji sacēlās! Tāpēc gan vācu baroni, gan Baltijas latvieši (protams, savas zemiņu kartas ietvaros, tāpat kā igauņi) principā tika uzskatīti par uzticamām tautām un viņiem netika liegta dzimtā valoda skolās, pagastu iestādēs un tiesās. Tas viss veicināja latviešu un igauņu kulturālo un nacionālo attīstību, kas latgaļiem kā «неблагородным иноподданам», kā viņus ne reti dēvēja, bija liegts. Ja augstskolās Baltijas latviešus uzņēma bez īpašas diskriminācijas (noteikta intelekta un līdzekļu ietvaros), tad latgalieši tika pielīdzināti polļiem un uzņemti tikai ļoti ierobežotā «polu līnīta» ietvaros. Latgalietis katolīss savā dzimtajā zemē netika pieļauts pie it nekādiem amatnieku valsts iestādēs. Tas tika pieļauts tikai, pārejot pareizticībā. Tā kā latgalieši, atšķirībā no Vidzemes latviešiem, to nedarīja, viņiem nekā cits neatlika kā doties uz Pēterpils fabrikām un dzelzceļa būvī iekskrievijā. Par skolotāja darbu pat sapņot nedrīkstēja. Visās skolās ieradās speciāli sagatavoti un zverināti krievu tautības skolotāji, kuriem bija uzdots šinī novadā īstenot «krievu lietu un kārtību».

Vispār, cariskās Krievijas politika attiecībā pret Latgali nacionālā aspektā bija īpaši brutāla, antihumāna un beztiesiska. Pirmkārt, izdarot anektēto zemiņu sadalīšanu, netika ievēroti nekādi etniskie principi. Tos apzināti ignorējot, Latgali pievienoja nevīsi Baltijai, bet Pleskavas guberņai, pie kam, austrumu robeža bija Drīšas apriņķis, kurā palika vairāki latviešu (latgaliešu) apdzīvotie pagasti. Visi šie momenti Krievijas imperatoriem bija mazsvarīgi, jo gan Katrīna II, gan tālākie cari par galvenajiem politiskajiem principiem izvirzīja slavenu trīs vienību: patvaldība, pareizticība, tautība. Respektīvi — viens cars, viena ticība, viena valoda (krievu).

1) Baltkrieviskoto latgaļu problēmai lielu vietu ierāda Fr. Kemps savās grāmatās «Latgalieši» (1910.) un «Latgales likteni» (1936.), M. Bukšs «Latgaļu valūdas un tautas izplateības problēmas». 1961, Stokholma, u. c. autori.

(Turpinājums sekos.)

Galvenais — nodrošināt pašvaldību

Latvijas KP Preiļu rajona komitejas partijas komisijas priekšsēdētāju.

Par rajona Tautas deputātu padomes deputātu kandidātu reģistrēts 8. Preiļu vēlēšanu apgabalā (Saltupeš un A. Upiša ielas).

Deputātu kandidāts Mihails Mihailovs par galveno savā programmā uzskata rajona padomes pašvaldības realizēšanu.

— Pilnīgi atbalsta Latvijas PSR likumprojektus «Par rajona pašvaldības sistēmas izveidošanu» un redz te iedarbīgu rajona padomes atbildības formu par sava rajona optimālo attīstību. Rajona tautsaimniecības vadīšanas komandējoši — administratīvo metožu vietā jāliek saimnieciski ekonomiskās metodes.

— Viņš centīsies panākt, lai profesionālam darbam rajona padomes prezidijā, rajona izpildkomitejā un tās nodaļās, ciemu un pilsētu padomēs tiktu izvirzīti talantīgi vietējie cilvēki, kuriem ir aktīva dzīves pozīcija.

— Viņš uzskata, ka, apstiprinot rajona budžetu, nepieciešams

palielināt tautas izglītības, veselības aizsardzības, kultūras un sporta finansēšanas apjomus.

— Viņš izmantos savas deputāta pilnvaras, lai izvērstu bezkompromisa cīņu pret noziedzību un žūpību rajonā.

— Viņš iestājas par reliģisko apvienību (katolu, luterāņu, pareizticīgo, vecticībnieku un citu konfesiju) darbības plašu demokrātizāciju.

— Uzskata, ka nepieciešams ne tik daudz konsolidēties uz nacionālā pamata, bet gan apvienot visus rajona sabiedriskos un radošos spēkus, visus cilvēkus reālu pārmaiņu sasniegšanai ekonomikā, sociālajā sfērā, kultūrā.

— Deputāta kandidāts darbošies, lai likvidētu ekoloģisko krīzi.

Mihails Mihailovs saka: «Ja mani ievēlēs, tad savus deputāta pienākumus veikšu, ievērojot vēletāju intereses. Manas uzmanības centrā būs cilvēks, viņa darbs, rūpes, prieki un bēdas».

T. PASKOVA, deputāta kandidāta uzticības persona

Mihails Uļjana d. Mihailovs ir dzimis 1944. gadā Preiļu rajona Vārkavas pagastā zemnieka ģimenē. Kopš 1960. gada dzīvo Preiļos. Precējies, ir divi bērni. Darba gaitas sāka, strādādams par strādnieku — celtnieku. 7 gadus bija komjaunatnes Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs, bet 13 gadus — Preiļu rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks.

Mihails Mihailovs ir Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputāts. patlaban strādā par

Šis laiks atdod šīs dienas...

...Spēle nu, brālīt, dzied, māsina, — Lāčplēšis dancos... Arī Siguldas deju grupa «Gundega» svētku vakarā devās uz Jersiku, lai kopā ar jersikiešiem Jersikas lauku kapelas pavedījumā dejotu, dejotu... Lāčplēša svētkos abi minētie kolektīvi sniedza skatītājiem ļoti interesantu un jauku kopkoncertu — daļiņu no atbildīgās koncertprogrammas. Jau otro gadu pēc kārtas Jersi-

kas ciemā atzīmējam 18. novembra svētkus, kas līdz šim mūsu tautai bija atņemti, aiz trejdesmitāts atgājam slēgti, liegti un mocīti... Šis laiks mums atdod šo dienu. Svīnīgo sarakojumu ievadīja LTF Jersikas grupas līderis, Jersikas devingadīgās skolas direktors P. Liepnieks, pakavējoties vēstures faktos, republikas ekonomiskajās problēmās u. tml. Šinī reizē pie mums viesojās arī LSDSP Latgales

novada līderis Garjāna kungs un LAP pārstāvis Biezā kungs. Svīnības kuplīnāja Līvānu bērnu mūzikas skolas pedagogs B. Šalālevas vadītie kolektīvi — Līvānu kultūras nama sieviešu vokālais ansamblis un Jersikas jauktais koris, sniedzot plašu un patīkamu programmu.

Par deju prieku rūpējās J. Jakšas vadītās Līvānu kledeļu rūpnīcas ansamblis.

M. VAIVODE, LNNK Jersikas grupas pārstāve

Rajona vēlēšanu komisijas ziņojums par deputātu kandidātiem, kas registrēti Preiļu rajona padomes tautas deputātu vēlēšanām

- (Sākums 141. numurā.)
- 18. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Romanovs Pēteris Ivana d., 1945. g., krievs, PSKP biedrs, LKP Preiļu RK otrās sekretārs, dzīvo Preiļos.
2. Smirnovs Ansis Jāņa d., 1942. g., latvietis, PSKP biedrs, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta galvenais mehāniķis, dzīvo Līvānos.
- 19. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Mauriņš Viktors Jāzeps d., 1936. g., latvietis, PSKP biedrs, Preiļu rajona valsts apdrošināšanas inspekcijas inspektors, dzīvo Līvānos.
2. Mazjānis Eriks Alfrēda d., 1952. g., latvietis, Līvānu stikla fabrikas galvenais tehnologs, dzīvo Līvānos.
- 20. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Utināns Vairis Franča d., 1964. g., latvietis, Preiļu 21. PMK darbu vadītājs, dzīvo Līvānos.
- 21. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Garjānis Andrejs Jāzeps d., 1947. g., latvietis, Līvānu profesionālās ugunsdzēsēju daļas sardzes priekšnieks, dzīvo Līvānos.
- 22. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Brencis Jāzeps Aloīza d., 1954. g., latvietis, republikāniskā projektēšanas un māju celtniecības tresta inženieris enerģētiķis, dzīvo Līvānos.
2. Pastars Valentīns Valerjāna d., 1937. g., latvietis, Preiļu 21. PMK galvenais inženieris, dzīvo Līvānos.
- 23. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Kalvāne Aina Jāņa m., 1935. g., latviete, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kadru daļas priekšiece, dzīvo Līvānos.
- 24. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Kozlova Jolanta Jāņa m., 1945. g., latviete, PSKP biedre, Līvānu stikla fabrikas arodkomitejas priekšsēdētāja, dzīvo Līvānos.
2. Zalāns Antons Aleksandra d., 1949. g., latvietis, valsts apdrošināšanas inspekcijas Līvānu iecirkņa priekšnieks, dzīvo Līvānos.
- 25. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Bojārs Jānis Ādama d., 1931. g., latvietis, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas projektēšanas un konstruktoru nodaļas priekšnieks, dzīvo Līvānos.
- 26. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Kovalevskis Jānis Jāņa d., 1957. g., latvietis, republikāniskā projektēšanas un māju būves tresta atslēdznieks, dzīvo Līvānos.
2. Vilcāns Voldemārs Andreja d., 1959. g., latvietis, PSKP biedrs, LKP Preiļu RK organizatoriskā darba nodaļas vadītājs, dzīvo Līvānos.
- 27. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Vindele Līvija Antona m., 1954. g., latviete, PSKP biedre, Līvānu stikla fabrikas galvenā ekonomiste, dzīvo Līvānos.
- 28. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Pfafrode Ausma Pētera m., 1956. g., latviete, Līvānu stikla fabrikas vecākā inženiere, dzīvo Līvānos.
2. Stare Reģina Stepana m., 1952. g., latviete, Līvānu slimnīcas iecirkņa ārste, dzīvo Līvānos.
- 29. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Aizpurietis Jānis Aloīza d., 1951. g., latvietis, rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības atslēdznieks, dzīvo Līvānos.
2. Gailis Juris Pauļa d., 1944. g., latvietis, Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes darbu vadītājs, dzīvo Līvānos.
- 30. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Dubiņina Marija Jura m., 1948. g., latviete, PSKP biedre, republikāniskā projektēšanas un māju būves tresta māksliniece, dzīvo Līvānos.
2. Glušonoka Iraida Osvalda m., 1953. g., latviete, Līvānu slimnīcas terapijas nodaļas vadītāja, dzīvo Līvānos.
- 31. Līvānu vēlēšanu apgabals**
1. Alpajevs Viktors Nikitā d., 1950. g., krievs, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas konstruktors, dzīvo Līvānos.
2. Maruševisks Pāvels Jemeljana d., 1958. g., polis, PSKP biedrs, republikāniskā projektēšanas un māju būves tresta elektromontieris, dzīvo Līvānos.
3. Veide Verners Pauļa d., 1942. g., latvietis, PSKP biedrs, republikāniskā projektēšanas un māju būves tresta pārvaldnieks, dzīvo Līvānos.
- 32. Aglonas vēlēšanu apgabals**
1. Madelāne Silvija Jāņa m., 1954. g., latviete, PSKP biedre, Aglonas vidusskolas direktore, dzīvo Aglonā.
2. Pušņakovs Feoktists Aleksandra d., 1932. g., krievs, Aglonas vidusskolas skolotājs, dzīvo Aglonā.
- 33. Cīrišu vēlēšanu apgabals**
1. Anspoks Jāzeps Franča d., 1927. g., latvietis, Aglonas internātskolas skolotājs, dzīvo Aglonā.
2. Konuševisks Vitolds Pētera d., 1935. g., latvietis, PSKP biedrs, p/s «Aglona» vetārsts, dzīvo Aglonā.
3. Krimāns Vadims Vladimira d., 1962. g., krievs, komjaunietis, Aglonas slimnīcas ārsts, dzīvo Aglonā.
- 34. Jaudzemu vēlēšanu apgabals**
1. Džeriņš Jānis Pētera d., 1950. g., latvietis, PSKP biedrs, p/s «Aglona» dispečers, dzīvo Aglonā.
2. Ivanovs Nikolajs Mihaila d., 1948. g., krievs, PSKP biedrs, p/s «Aglona» direktors, dzīvo Aglonā.
- 35. Jaunaglonas vēlēšanu apgabals**
1. Ruskulis Jāzeps Stanislava d., 1939. g., latvietis, Jaunaglonas lauksaimniecības skolas ražošanas apmācības meistars, dzīvo Jaunaglonā.
2. Tumovs Antons Pētera d., 1960. g., latvietis, PSKP biedrs, Jaunaglonas lauksaimniecības skolas direktora vietnieks audzināšanas darbā, dzīvo Aglonā.
- 36. Salenieku vēlēšanu apgabals**
1. Brencis Anna Jāņa m., 1942. g., latviete, p/s «Aglona» brigādiere, dzīvo Aglonas ciemā.
2. Valaine Irēna Ignāta m., 1944. g., latviete, p/s «Aglona» galvenā ekonomiste, dzīvo Aglonā.
- 37. Aizkaines vēlēšanu apgabals**
1. Kavinskis Rolands Romualda d., 1950. g., latvietis, PSKP biedrs, Raiņa kolhoza valdes priekšsēdētājs, dzīvo Riebinos.
2. Rožinskis Pēteris Eduarda d., 1958. g., latvietis, Raiņa kolhoza ražošanas iecirkņa agronoms, dzīvo Aizkainē.
- 38. Vārkavas vēlēšanu apgabals**
1. Fedotovs Igors Pāvela d., 1947. g., krievs, PSKP biedrs, kolhoza «Vārkava» valdes priekšsēdētājs, dzīvo Vārkavas ciemā.
2. Mivrinieks Jānis Boleslava d., 1961. g., latvietis, komjaunietis, «Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieka vietnieks, dzīvo Preiļos.
- 39. Galēnu vēlēšanu apgabals**
1. Kupris Jānis Pētera d., 1955. g., latvietis, PSKP biedrs, kolhoza «Galēni» valdes priekšsēdētājs, dzīvo Galēnos.
- 40. Lomu vēlēšanu apgabals**
1. Saleniece Leontina Antona m., 1951. g., latviete, PSKP biedre, Galēnu ciema Tautas deputātu padomes izpilddomitejas priekšsēdētāja, dzīvo Galēnos.
2. Stikāne Jevģēnija Jāņa m., 1941. g., latviete, PSKP biedre, tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētāja, dzīvo Galēnos.
- 41. Jersikas vēlēšanu apgabals**
1. Elduks Jānis Jāņa d., 1949. g., latvietis, kolhoza «Jersika» ražošanas iecirkņa priekšnieks, dzīvo Jersikā.
2. Greidāns Jānis Boleslava d., 1960. g., latvietis, PSKP biedrs, kolhoza «Jersika» valdes priekšsēdētājs, dzīvo Jersikas ciema «Upeniekos».
- 42. Pelēču vēlēšanu apgabals**
1. Senka Vilis Jāņa d., 1952. g., latvietis, K. Marksa kolhoza mehanizators, dzīvo Pelēčos.
2. Podskočis Jānis Mihaila d., 1948. g., latvietis, PSKP biedrs, K. Marksa kolhoza valdes priekšsēdētājs, dzīvo Preiļos.
- 43. Preiļu ciema vēlēšanu apgabals**
1. Barkovskis Pēteris Ludviga d., 1933. g., latvietis, PSKP biedrs, Lenina kolhoza valdes priekšsēdētājs, dzīvo Preiļu ciemā.
2. Rauniešu vēlēšanu apgabals
1. Barovskis Ričards Antona d., 1951. g., polis, PSKP biedrs, kolhoza «Nākotne» valdes priekšsēdētājs, dzīvo Sutros.
- 45. Riebiņu vēlēšanu apgabals**
1. Kavinskis Romualds Vladimira d., 1928. g., krievs, PSKP biedrs, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» ģenerāldirektors, dzīvo Riebinos.
2. Kivlenieks Boleslavs Ludviga d., 1944. g., latvietis, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» mehāniķis, dzīvo Preiļos.
3. Sņepsts Jāzeps Pētera d., 1960. g., latvietis, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» lopkopības speciālists, dzīvo Riebinos.
- 46. Opūgu vēlēšanu apgabals**
1. Petrovs Romāns Arkādija d., 1966. g., latvietis, komjaunietis, Riebiņu vidusskolas direktors, dzīvo Preiļos.
2. Sorokins Leonīds Fiodora d., 1957. g., krievs, PSKP biedrs, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» autotransporta dienesta priekšnieks, dzīvo Riebinos.
- 47. Rožkalnu vēlēšanu apgabals**
1. Muzikants Ilgvars Ervina d., 1953. g., latvietis, PSKP biedrs, Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes priekšnieks, dzīvo Preiļos.
- 48. Lazdānu vēlēšanu apgabals**
1. Lazdāns Antons Pētera d., 1957. g., latvietis, kolhoza «Ezerciems» mehanizators, dzīvo Rožkalnu ciemā.
2. Paukste Marija Kazimira m., 1939. g., latviete, kolhoza «Ezerciems» zootehniķe, dzīvo Rožkalnu ciemā.
- 49. Rožupes vēlēšanu apgabals**
1. Anspoks Valdis Pētera d., 1951. g., latvietis, Līvānu slimnīcas feldšeris, dzīvo Līvānos.
2. Brakovskis Jāzeps Jāzeps d., 1941. g., latvietis, PSKP biedrs, kolhoza «Rožupe» valdes priekšsēdētājs, dzīvo Rožupē.
- 50. Pēternieku vēlēšanu apgabals**
1. Ancāns Evalds Pētera d., 1951. g., latvietis, PSKP biedrs, ARA «Preiļi» galvenais ekonomists, dzīvo Preiļos.
2. Smirnovs Aleksandrs Nikolaja d., 1957. g., krievs, PSKP biedrs, kolhoza «Rožupe» partijas pirmorganizācijas sekretārs, dzīvo Līvānos.
3. Sulte Salijana Aleksandra m., 1947. g., latviete, PSKP biedre, kolhoza «Rožupe» galvenā ekonomiste, dzīvo Rožupē.
4. Vindelis Laimonis Valentīna d., 1954. g., latvietis, PSKP biedrs, kolhoza «Rožupe» galvenais grūnātvedis, dzīvo Līvānos.
- 51. Rudzētu vēlēšanu apgabals**
1. Marcinkēviča Alma Lavrentija m., 1955. g., latviete, Rudzētu vidusskolas direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā, dzīvo Rudzētās.
2. Spūlis Leonards Ludviga d., 1955. g., latvietis, PSKP biedrs, p/s «Rudzāti» direktors, dzīvo Rudzētās.
- 52. Steķu vēlēšanu apgabals**
1. Pastars Jāzeps Franča d., 1940. g., latvietis, p/s «Rudzāti» zemnieks, dzīvo Rudzētu ciemā.
2. Vēvere Ruta Antona m., 1965. g., latviete, Rudzētu ciema Tautas deputātu padomes izpilddomitejas sekretāre, dzīvo Rudzētās.
- 53. Rušonas vēlēšanu apgabals**
1. Lazarevs Grigorijs Maksima d., 1929. g., krievs, PSKP biedrs, p/s «Rušona» nodaļas pārvaldnieks, dzīvo Rušonas ciemā.
2. Sņepsts Jānis Antona d., 1947. g., latvietis, PSKP biedrs, «Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieka vietnieks, dzīvo Preiļos.
- 54. Kastīres vēlēšanu apgabals**
1. Bizāns Jānis Franča d., 1951. g., latvietis, p/s «Rušona» arodkomitejas priekšsēdētājs, dzīvo Kastīrē.
2. Soldāns Arvids Jāņa d., 1960. g., latvietis, PSKP biedrs, Rušonas ciema Tautas deputātu padomes izpilddomitejas priekšsēdētājs, dzīvo Aglonā.
- 55. Gailišu vēlēšanu apgabals**
1. Bečs Osvalds Pētera d., 1959. g., latvietis, p/s «Rušona» iecirkņa priekšnieks, dzīvo Gailišos.
2. Tračums Viktors Viktora d., 1950. g., latvietis, PSKP biedrs, LKP Preiļu RK pirmais sekretārs, dzīvo Preiļos.
- 56. Saunas vēlēšanu apgabals**
1. Pizelis Jānis Ludviga d., 1953. g., latvietis, PSKP biedrs, kolhoza «Sarkanā ausma» galvenais inženieris, dzīvo Priekulās.
- 57. Smelteru vēlēšanu apgabals**
1. Elsts Pēteris Alfona d., 1950. g., latvietis, PSKP biedrs, Dzeržinska kolhoza valdes priekšsēdētājs, dzīvo Smelteros.
- 58. Silajāņu vēlēšanu apgabals**
1. Arakčejeva Anna Jāzeps m., 1937. g., latviete, PSKP biedre, Silajāņu devingadīgās skolas direktore, dzīvo Silajānos.
2. Jeršovs Ivans Fiodora d., 1945. g., krievs, PSKP biedrs, ARA «Preiļi» priekšsēdētāja vietnieks, dzīvo Preiļos.
3. Zagorskis Andrejs Stanislava d., 1964. g., latvietis, PSKP biedrs, komjaunietis, Jaunaglonas lauksaimniecības skolas komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs, dzīvo Jaunaglonā.
- 59. Stabulnieku vēlēšanu apgabals**
1. Ivanāns Jāzeps Andreja d., 1959. g., latvietis, PSKP biedrs, Kirova kolhoza galvenais zootehniķis, dzīvo Stabulniekos.
2. Visocka Evelīna Antona m., 1958. g., latviete, Dravnieku devingadīgās skolas direktore, dzīvo Stabulnieku ciemā.
3. Dravnieku vēlēšanu apgabals
1. Blūzma Janina Aloīza m., 1945. g., latviete, PSKP biedre, ARA «Preiļi» galvenā inženiere melioratore, dzīvo Preiļos.
2. Boltais Gunārs Antona d., 1960. g., latvietis, PSKP biedrs, Kirova kolhoza galdnieks, dzīvo Stabulnieku ciemā.
3. Livžans Vitālijs Antona d., 1959. g., latvietis, PSKP biedrs, Kirova kolhoza galvenais dispečers, dzīvo Stabulniekos.
- 61. Turku vēlēšanu apgabals**
1. Smelcers Aivars Arnolda d., 1959. g., latvietis, PSKP biedrs, Turku ciema Tautas deputātu padomes izpilddomitejas priekšsēdētājs, dzīvo Turku ciemā.
- 62. Zepu vēlēšanu apgabals**
1. Gogolevs Jakovs Georgija d., 1956. g., krievs, PSKP biedrs, kolhoza «Zelta vārpa» šoferis, dzīvo Turku ciemā.
2. Kaktiniece Anastasija Lavrentija m., 1954. g., latviete, Jaunsilavas devingadīgās skolas skolotāja, dzīvo Turku ciemā.
3. Valters Vladislavs Fabijāna d., 1938. g., latvietis, PSKP biedrs, kolhoza «Zelta vārpa» valdes priekšsēdētājs, dzīvo Turku ciemā.
- 63. Silukalna vēlēšanu apgabals**
1. Kudiņš Edgars Antona d., 1958. g., latvietis, PSKP biedru kandidāts, Silukalna devingadīgās skolas direktors, dzīvo Silukalnā.
2. Leicis Juris Antona d., 1958. g., latvietis, PSKP biedrs, Upenieku ciema Tautas deputātu padomes izpilddomitejas priekšsēdētājs, dzīvo Upenieku ciemā.
3. Mičulis Pēteris Vikentija d., 1939. g., latvietis, kolhoza «Silukalns» automehāniķis, dzīvo Upenieku ciemā.
4. Savkāns Roberts Stanislava d., latvietis, PSKP biedrs, kolhoza «Silukalns» valdes priekšsēdētāja vietnieks, dzīvo Silukalnā.
- 64. Upmalas vēlēšanu apgabals**
1. Laizāns Jānis Jāzeps d., 1953. g., latvietis, PSKP biedrs, kolhoza «Dubna» valdes priekšsēdētājs, dzīvo Upmalā.
2. Stankevičs Stanislavs Jāņa d., 1956. g., latvietis, Vārkavas vidusskolas direktors, dzīvo Upmalā.
- 65. Vanagu vēlēšanu apgabals**
1. Onckulis Paulis Eduarda d., 1961. g., latvietis, kolhoza «Vanagi» valdes priekšsēdētājs, dzīvo Upmalas ciema «Mačanos».
2. Pranevskis Janīna Viktora m., 1954. g., latviete, PSKP biedre, Vanagu devingadīgās skolas direktore, dzīvo Vanagos.

Rajona vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs A. VAGALIS
Sekretāre V. LIMANE

A TSAUCOTIES uz rakstu «Vai atdalīsimies?», varu teikt: jā, noteikti — jā! Vienīgi Preiļu vadošajai šķīrai tas nepatīkami, un domājams, bez cīņas viņi Līvānos neatdos. Toties Līvānu iedzīvotāji no otras šķīras ļautiņiem kļūtu parasti pilsoņi. Tagad mēs dzīvojam pēc pārpalikuma principa. Nevajag izlikties, ka tā nav.

Domāju, ka tāda atdalīšanās uzreiz nav iespējama, jo Līvāni ir tā nolaisti, ka nav brīvu telpu, kur izvietot iestādes. Statu sarakstī pārāk gari, tie būtu jāsamazina. Es izvēlētos mazu, bet darbīgu kolektīvu, varētu pat algas pielikt, lai pēc tam prasītu no viņiem darbu. Parasti kantori pārbildīti, bet darba pietiek

pāris stundām. Daudz laika pietiek plāpājot. Kāpēc nevarētu ar hronometru uzņemt darba laiku? Smieklīgi varbūt, bet vajadzētu gan.

Ceru, ka atdalīšanās ar laiku notiks, iepriekš daudz veicot tieši celtniecības jomā. Dzīvokļi arī būs vajadzīgi. Viss cits nāks pēc tam.

U. OZOLINA,
pensionāre Līvānos

N EVELOS debatēt, bet dažas pārdomas pēc 23. novembrī

publicētā b. Noskova raksta man radās.

Cienījamais autors velti pārmet mūsu laikraksta redakcijai, ka viņam netiek dota «zaļā gaisma». Noskova sacerējumi rajona avīzē parādās pietiekami bieži un tie ir pietiekami gari. Ja autors pats aicina uz diskusiju, tad nevaļag atšķirīgu viedokli uzskatīt par «virsu brukšanu un gandrīz vai lamām». Ne manās, ne citu atbildēs uz b. Noskova ierosinātajiem jautājumiem neko

tamlīdzīgu nevar atrast. Rodas iespaids, ka b. Noskovs sevi uzskata par visobjektīvāko un vispareizāko notikumu interpretētāju ar augstu diskusijas kultūru, kura mums, pārējiem, vēl jāmacās.

Izrādās, ka jaunievēlētajiem deputātiem būs nesaprotīgajai tautai jāmaca sociālisms. Bet par kādu sociālismu tad ir runa? Par to, kas jau ir, vai par to, kas vēl tikai būs?

Man liekas, ka no b. Noskova

puses nav korekti sevi uzdot par visu mūsu problēmu vizīni. Neprotot valodu, nevar pilnībā izprast tautas mentalitāti, tās vēsturi, kultūru. Tad jau mums, vecajiem līvāniešiem, daudz lielākas tiesības uz patiesības monopoli: mēs esam līdzdzīvotāji Latvijas un tautas vēsturei, izbaudījuši tās garšās un traģiskās dienas. Pie tam mēs jau no bērnu dienām bez skaisti iesietām grāmatām un gudriem skolotājiem esam apguvuši un protam krievu valodu, kas ļoti veicināja Latviju, īpaši — Latgali, saskaņā starp abām tautām.

V. GORS,
LTK dalībnieks, invalīds

Kultūras dzīve: informācija

Vēstis no Līvāniem

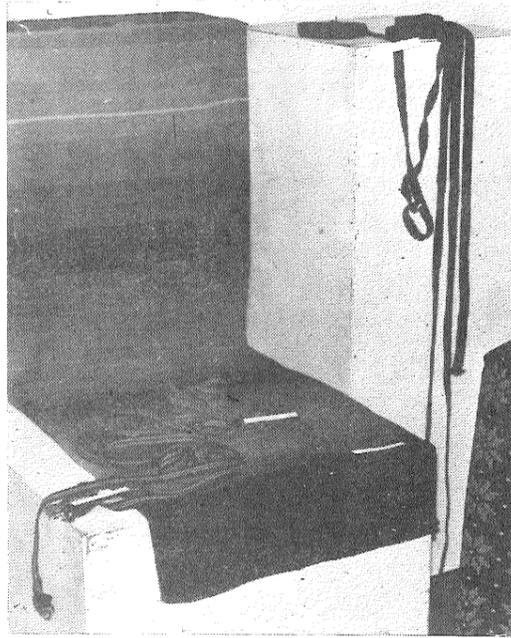
Pirmos svētkus — Mārtiņdienu — nacerēti atraisīti nosvinēja sadzīves tradīciju ansamblis. Šis jaunais bērnu kolektīvs, kuru prasmīgi vada Jaunsilvas devingadīgās skolas dziedāšanas skolotāja Ilona Balaško, pulcina piecdesmit čiparus. Tautas dziesmas, rotaļas un rotaļdejas, ticējumi, mīklas un citas no sentēviem nākušas garamantas bērni mācās pārmanot un pielietot kārtējo svētku organizēšanā. Patlaban mazie ansambļa dalībnieki citīgi gatavojas Ziemassvētku maskuballei pilsētas stadionā.

Nav vairs aiz kalniem 2. decembris — vokālo ansambļu zonālā skatē, Jēkabpilī. Citīgi gatavojas Birutas Salajevas vadītais sieviešu vokālais ansamblis. Skatēti pieteiktas astoņas dziesmas. Starp tām

V. Salaka «Kas var mani aizdziedāt?», O. Grāviša apdarē «Rozēm kaisu istabiņu», M. K. Čurlona «Prelūdijs» un citas.

Dramatiskā kolektīva repertuārā patlaban ir četras lugas. Anna Pabērza kopā ar saviem pašdarbniekiem vēl nav izvēlējusies, ar kuru no iestudētajiem piedalīties dramatisko kolektīvu skatē. Ar Elinas Zālītes komēdiju trijos cēlieņos «Maldu Mildas sapņojums» līvānieši decembra sākumā viesosies Stabulniekos. Katrai kolektīva izrādei ir savas afišas un programmas. Nopietnā pēceja pat šķietamiem sīkumiem liecina par amatieraktieru rūpīgo gatavošanos kolektīva 40 gadu jubilejai, kuru tas atzīmēs pavasarī.

V. RADIS

No muzeja fondiem

Rajona kultūras namā skatāma izstāde «Meitas pūrs». To veidojušas Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja darbinieces. Bet pielocijušas M. Briška, I. Pupina, B. Ivbule, M. Vilcāne un citas rokdarbinieces, kuru darbi jau ir kļuvuši par muzeja īpašumu.

Seit var redzēt divieļus, segas, cimdus un zeķes. Interesanti ir S. Koļesņikova pinumi, P. Čerņavska podi, M. Grases villaine. Vislielāko atsaucību izstādē ir guvusi Preiļu 1. vidusskolas audzēkņu vidū.

V. ROMANOVSKIS

ATTELA: izstādes fragments.

F. SILICKA foto

Jaunās grāmatas

Izdevniecība «Avots» laidusi klajā Latvijas PSR Augstākās Padomes 11. sasaukuma 12. sesijā pieņemto likumu par Latvijas PSR vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanām «Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas likums par Latvijas PSR vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanām».

Sērijā «Mājai un ģimenei» iznākusi Lūcijas Nefedovas grāmata «Viesu uzņemšana».

Faleristika — tā ir nūzīmīšu vākšana, sistematizēšana un pētīšana. Māras Elhes grāmatā «Faleristika iesācējiem» izklāstīta nūzīmīšu un ordeņu izcelsme un «radu raksti», sniegti praktiski padomi kolekcijas vākšanā, iekārtošanā un noformēšanā.

Sērijā «Veselības bibliotēka» iznākusi Larisas Terentjevas brošūra «Arstnieciskie minerālūdeņi». Tajā aplūkotas minerālūdeņu dziednieciskās īpašības un to izmantošana medicīnā.

Kā komplektēt ganāmpulkus? Kāpēc govīs neiet slaukšanas laukumos? Kā pasargāt vistas no putnu histērijas? Kā turēt milzīgos ganāmpulkus — atklātos laukumos vai kapitālās ēkās, zem viena jumta vai atsevišķās mītnēs? Un, visbeidzot, ko darīt ar lopbarības atkritumiem, lai lielfermas nekļūtu par apkārtējās vides lieljaudas piesārņotājiem? Lūk, galvenie jautājumi, uz kuriem atbildēs Viktora Konkova grāmata «Pēc rūpnieciska modeļa» no sērijas «Laikmets un progress».

Sērijā «Tava nākamā profesija» iznākusi P. Skudras grāmata «Mežs un mežkopja darbs».

Latvijas PSR galvaspilsētā Rīgā visos laukos vēl ir daudz tēlotājas mākslas darbu. No senākiem gadsimtiem mums galvenokārt saglabājusies grafika. Bagātīgi ilustrētajā R. Lapina izdevumā «Senā Rīga grafikā» sniegti sistemātiski sakārtoti Rīgas 16. — 19. gadsimta attēli, dots izvērsts to vēsturiskais hronoloģiskais apskats, tajā ietvert ziņas par darbu autoriem un to publicēšanas laiku, kā arī pašu darbu analīze no vēsturiskā un mākslinieciskā viedokļa.

Kritiķes D. Ūdres pirmajā grāmatā «Nomods: cilvēks un laikmets Alberta Bela romānos» analizēti visi Alberta Bela romāni, izsekojot prozaika mākslinieciskajiem meklējumiem divos gadu desmitos.

Faksimilizdevumā iznāk latviešu tautasdziesmu pirmais zinātniskais izdevums «Latvju dainas» — izcils tautas dziesmas pieminekļis ar lielu idejisku un estētisku vērtību. Izdevums ietver plašu K. Barona ievadapcerējumu, 217 996 tautas dziesmu tekstus, senu ģimenes un gadskārtu ierāžu un rotaļu aprakstus, fiksējot avotus, ticējumus, pierakstīšanas vie-

tas, vācējus un dziesmu variantus. To noslēdz satura rādītāji latviešu, krievu un vācu valodā un ievada kopsavilkums vācu valodā. Pirmajā sējumā iekļauts sakārtotā ievads un divas tautas dziesmu nodalas: «Par dziesmām un dziedāšanu» un «Cilvēka mūža ritums». «Ģimenes un radu sadzīve».

J. Plauža romāna «Sila runcijs» darbība notiek Ātrupē, klusā mežainā Latvijas novadā, kur ierodas jaunais mežkopis Madis Polaiks. Sak risināties negaidīti notikumi. Ātrupe zaudē šķietamo mieru un stabilitāti. Romāna varoņu attieksmes ir sarežģītas, liktenīgas, to saknes iesniedzas tālā pagātnē un izvērsas traģiskas.

A. Bergmana dzejoļu un liriskās grāmata «Patvērums» apliecina cilvēka dzīves vērtību neatkarīgumu. Tā ir dzeja par bērniību, par sapņo, bet nenovēršamo paaudžu mīļu, par saprašanu, savstarpējo cieņu un mīlestību.

Amerikā (Čikāgā) dzīvojošais latviešu dzejnieks Valdis Krāslavietis ir četru Rietumu zemēs izdotu grāmatu autors. Izlasē «Savāds sapnis» iekļauta dzeja no krājumiem, kā arī plaša jaunu dzejoļu kopa.

Mūsdienu krievu padomju rakstniece V. Tokareva ir vairāku kinoscenāriju un stāstu krājumu autore. Viņas daiļradei raksturīgs psiholoģisms, smalks humors, situāciju paradoksalums. Stāstu varoņus apvieno noliedzotā attieksme pret mēlīgu patosu, kritiska nostāja pret vispārpieņemtiem morāles normām, kuras tiek pārvērtētas patiesu ideālu vārdā. V. Tokarevas stāstos ir romantika apvienojas ar skumjām un ironiju. Latviešu valodā iznācis viņas stāstu krājums «Talismanis».

Sērijā «Brīnumzeme: pasaules tautu pasakas» iznākusi grāmata «Draudzības noslēpums», kurā apkopotas azerbaidžāņu tautas pasakas.

Ievērojamā franču rakstniece Stendāla romāna «Lisjēns Levens» darbība notiek Jūlija monarhijas laikā — revolucionārās Francijas pārejas laikmetā uz pēcrevolūcijas Franciju, kur nostiprinās naudas un biržas vara. Politiskā satīra un skaudri tvertas laikmeta ainas mīļas ar romantiskas mīlestības tēlojumu, ar šo lūtu smalku analīzi.

C. Dikensa kopoto rakstu astotajā sējumā iekļautais romāns «Saltais nams» atmasko sava laikā Anglijas birokrātisko tiesu sistēmu, kura savā darbībā nevis atrisina, bet sarežģī dažādas problēmas, ierautot tiesas prāvu virpuli daudz cilvēku liktenus.

I. BATARAGA, rajona centrālās bibliotēkas vecākā bibliogrāfe

Kā ar gāzes apgādi

Nu jau dzīvsudraba stabiņš noslidējis zem nulles. Kad gaisa temperatūra vēl bija daži grādi virs nulles, jutām, ka gāze slikti izvaiko. Tāpēc šoreiz parunāsim par to, kā lietot gāzi ziemas apstākļos.

Vispirms jāatzīst, ka saņemam ļoti sliktas kvalitātes gāzi. Tās sastāvā ir ap 70 procenti butāna, vai pat pilnīgi tehniskais butāns, līdz ar to gan cisternās, gan balonos ir zems spiediens, kaut gan iepilde normāla. Šādos apstākļos pielietojam speciālus gāzes sildītājus, bet no tā maz labuma, jo aukstā laikā sasīlusi gāze, izejot no pazemes gāzes vada, kondensējas un rodas ledus korki. Arī paši sildītāji ir sliktas kvalitātes, — bieži iziet no ierindas, bet, lai sildītāju apmainītu, cisterna jāatbrīvo no gāzes.

Bet tagad par gāzes piegādi vispār. Par to, ka gāzi saņemsim ierobežoti, rakstījām laikrakstā 30. septembrī. Viens no iesmiem ir sprādziens gāzes rūpnīcā Almetjevskā Tatārijā. Gāzi saņemam no Lietuvas, no Mažeiku rūpnīcas. Piegāde ir ierobežota, bet kvalitāte ļoti sliktā.

Oktoobrī nevienam gāzes balonu nesānēja divas sāimniecības — Dzeržinska kolhozs un Rušonas padomju sāimniecība, bet novembrī stāvoklis ir kritisks. Ar pārtraukumiem gāzes balonus piegādājam Preiļos un Aglonas ciematā. Ja parēķinām, cik gāzes saņemam pagājušajā gadā un šogad, tad sanāk, ka apmēram pagājušā gada līmenī.

Kļūst baumas, ka gāzi dienā atslēgsim, bet vakarā pieslēgsim. Baumām nav pamata. Lai gāzi pieslēgtu pēc gāzes padeves pārtraukuma, mūsu darbinieks vajadzīgs katrā dzīvokļa virtuvē, ko praktiski izdarīt nav iespējams. Gāzes sliktas kvalitātes dēļ jau ir bijuši gadījumi, kad tās padeve bija pārtraukta Preiļos, Lepina ielā, Aglonas PMK un kolhoza «Nākotne» dzīvojamās mājās.

Par to, ka gāzi lietojam neracionāli, lai runā skaitļu valodā. Pagājušajā gadā laukos no pazemes cisternām uz vienu ģimeni izlietots 391 kilograms gāzes, bet no baloniem tikai 71 kilograms. Tātad 5,5 reizes vairāk nekā no baloniem. Preiļos

no baloniem izlietoti 25 kilogrami, bet centralizēti — 130 kilogrami uz vienu ģimeni.

Nav labāks stāvoklis arī šī gada 10 mēnešos. Laukos centralizēti izlietoti 176,9, no baloniem — 55,2 kilogrami gāzes.

Tātad 3,3 reizes vairāk. Preiļos attiecīgi 107,35 un 75,6 kilogrami gāzes. Kā redzat, ar gāzi rīkojamies izšķērdīgi. Nesen pabeigta centralizēta gāzes vadu būve Preiļos Košukova ielas 132 dzīvokļos (šovasar viņu visu vasaru mocīja specializētās gāzes vadu būves pārvaldes Daugavpils filiāles darbinieki). Mans viedoklis ir tāds, ka gāze šim dzīvojamajam masivam līdz pavasarim nav jāpieslēdz, jo, kad gāzi piegādāsim ar baloniem, bez gāzes būs atsevišķi iedzīvotāji, bet, ja būs centralizēti, var atslēgties viss dzīvojamais masīvs.

Lūgums gāzi lietot tikai ēdienu gatavošanai un ne vairāk kā 1 degli, nemaz nerunājot par cepeškrāns lietošanu.

Būsim spiesti pārbaudīt, kā abonenti lieto gāzi un, protams, pārkāpuma gadījumā atslēgsim gāzes padevi.

J. ZARĀNS, rajona gāzes apgādes sāimniecības priekšnieka vietnieks

Redaktors P. PIZELIS

PREIĻU RAJONA DZIVOKĻU UN KOMUNĀLĀS SAIMNIECĪBAS RAZOŠANAS APVIENĪBA

atgādina visiem vietējās Tautas deputātu padomes dzīvokļu fonda dzīvokļu īrniekiem, ka saskaņā ar Latvijas PSR Ministru Padomes apstiprināto 1984. gada 20. augusta 519. lēmumu par dzīvojamo telpu ires tipa līgumu un izrakstu no remontu un būvniecības darbu cenrāža Nr. B-66-10 pēc iedzīvotāju iesniegumiem, kas apstiprināts Latvijas PSR Valsts cenu komitejas 1984. gada 26. jūnija pieņemtajā 254. lēmumā, tiek ieviests sekojošs veicamo darbu apraksts uz dzīvokļu īrnieku rēķina, ko veiks dzīvokļu sāimniecības dienests:

1. ELEKTROMONTĀŽAS DARBI (DZIVOKLI).
 2. STIKĻOSANA.
 3. DURVJU UN LOGU IERIKOŠANA (DZIVOKLI).
 4. SANITĀRI TEHNISKO IEKĀRTU REMONTS UN MAIŅA.
 5. ĀRĒJIE UN IEKŠĒJIE KANALIZĀCIJAS REMONTDARBI (TĪRĪSANA).
 6. DZĪVOJAMO TELPU KĀRTEJAIS REMONTS.
- Uzziņas pa tālruniem: 22743, 44389 vai 21196.

Noliecās rudzu druva Līdz pašai zemītei, Kad aizveda arājīnu Baltā smilšu kalnīnā.

(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību KAZIMĪRA PĒTERA d. KURSISA piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Sāpju brīdī esam kopā ar audzinātāju Pušņakovu, TĒVU smiltājā izvadot.

Aglonas vidusskolas 11. klases kolektīvs

Es zilu dziesmu lieku tev uz krūtīm, Lai zemes gaisma līdzī zemē iet. Cik smagi ziedil Cik tos nolikt grūti!

Vēl tikai dienasvids. Bet saule riet.

(A. Vējāns)

Dalām bēdu smagumu ar piederīgajiem, no ARVIDA GROZAS uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Sīlūkals» šoferu kolektīvs

Nebūs vairs man tēva stāsta, Gaišo skatu, silto glāstu. Vienmēr iešu, mīlo tēti, Tavā kalnā ziedus sēt.

(J. Grots)

Dalāmieš lielajās bēdās ar Aivaru Jurānu, zaudējot TĒVU. Līvānu mežniecības kolektīvs

Visi nepazūd, kad, tēti, kapu kalnā Pār tevi vēsas smilšu saujas krit. Vēl paliek siltums, ko tu dzīvē

Un kaut kur dziļi sirdī sāpes mit.

(A. Auziņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību mūsu kolēģim Aivaram Jurānam, izvadot TĒVU smiltājā. Kapella «Mežmalas trīniši»

Ar bērniem, mazbērniem un padarītiem darbiem Tu paliec šai saulē un mūžībā.

(E. Vēveris)

Skumju brīdī esam kopā ar Pušņakovu ģimeni, TĒVU, SĪVASTĒVU un VĒCTĒVU smiltājā pavadot. Aglonas vidusskolas skolotāji

Vairs tevīs nav, un žēlums sažņaudz krūtīs. Kam vajadzēja tev tik agri mirt? Bez tevis taču daudziem būs tik grūti, Bez tevis taču daudziem sāpes sirds.

(H. Gāliņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību ARVIDA GROZAS piederīgajiem sakarā ar viņa pāragro nāvi. Upenieku mednieku kolektīvs

LENNINA KAROGS

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju ceļniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, ceļniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīgā, K. Valdemāra ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. «Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 496 eksemplāru (latviešu valodā — 10 198 eks., krievu valodā — 4 300 eks.). Indekss 08169. Pas. 1519.